lia memoro. Sen~a. Perdinta la ~on: sen~a korpo; sen~aĵo Z; estas feliĉo, ke la maljuna avino jam ne ~is, alie li sen~igus ŝin Z; en tiu tago sen~iĝos la koro de la reĝo Z (Kp morti). Tra~i (tr). 1 Pasigi ~ante: ~on tra~i estas arl' maljacila Z; tra~i teruran minuton, grandan epokon, la junecon en malliberejo B; la tra~ita lempo reaperis antaŭ liaj okuloj. 2 Ekkoni, senti, sperti dum sia ~o: tra~i gravan okazon, malfeliĉojn, sukceson, belajn festojn; mi estis juna k ne multon tra~is B; dum tiuj tra~ajoj.

vivisekcio z 🐺. Operacio, praktikata sur vivanta animalo por studi la fiziologiajn fenomenojn.

Vizo Z. Oficiala subskribo sur pasporto aŭ alia dokumento por atesti ĝian aŭtentikon k validon. ~1Z(tr). Fari ~on.

★ Vizaĝo. Antaŭa parto de l' homa kapo: nur pano kun fromaĝo, sed afabla ~o Z; bela ~o estas duono da doto Z; ridanta, larma, senhonta ~o Z; la heroo rigardas al la morto en la ~on (Kp VIDALVIDE); diru tion al mi rekte en la ~o; mokadi iun ĝuste en la ~on Z; (t): la ~a flanko de la domo estis turnita orienten Z; la ~o (supraĵo) de la tero Z; malgranda drinkejo montris sian afablan ~on al la vojaĝanto Z (Kp frunto).

vizlo Z. Imagata objekto, kiun vidigas iluzio de la vidsento aŭ dia revelacio: ~o de Jesaja, kiun li vidis pri Judujo Z; profetaĵo, kiun ~is Jesaja Z. ~ulo. Homo, kiu fidas al siaj ~oj: en politiko la ~uloj estas eĉ pli danĝeraj ol la friponoj.

*Viziero. 1 Movebla vizaĝŝirmilo de kasko. 2 Leda antaŭrando de kapvesto (Kp веко, казкедо).

*Viziti (tr). 1 Iri por vidi iun hejme: antaŭ tri tagoj mi ~is vian kuzon Z; veni ~ez; la kuracisto ~as siajn ktientojn. 2 Iri por vidi ion: ~i urbon, muzeon; la konferenco estis bone ~ita; teatramanto ofte ~as la teatron Z. 3 Iri regule ien: ~i kurson, ktinikon B, lernejon B; ~adi gimnazion Z. ~o. Ago ~i: mia ~o faris al li grandan plezuron Z; mizero faras ~on, ne alendante inviton Z; peti de kuracisto la konton de liaj ~oj; kondolenca ~o Z.

* Voĉo. 1 Sono, kiun produktas aero elblovita el la pulmoj k vibrigita de la laringo : paroli per malforta, sonora, raŭka, dolĉa, mallaŭta, trema ~o ; aŭdigi, doni Z sian ~on; voku per plena ~o Z! Kp PAROLO 1. 2 Artikigita sono, servanta al homo por esprimi penson : elokventa ~o; mi ne aŭskultis la ~on de miaj instruantoj Z; obei ies ~on Z; laŭtigi sian ~on favore al iu; direkti sian ~on al iu 2; ne kredu al li, kiam li ĉarmigas sian ~on Z; (f) la ~o de la prudento, konscienco: la ~o de la sango de via frato krias al mi de la tero Z; se ni, obeante la ~on de indiferenta egoismo Z. Kp PAROLO 4, VORTO. 3 Sono modulita laŭ la muzika skalo k alkonformigita al la kanto: harmonia, malĝusta, malagorda, akuta, basa, tenora ~o; muzikaĵo por du ~oj; (f) per la malakra ~o de l' violonĉelo ŝi diris al li, kion ŝi ne kuraĝus esprimi per vortoj ; la violona ~o (parto propra al tiu instrumento) de simfonio B; kvar~a kanto. 4 Esprimo de la opinio de ĉiu pri demando, decido aŭ elekto: mi petas, ke ĉiu volu bone k libere pripensi sian ~on Z; doni sian ~on al iu; esti elektita per 90 ~oj kontraŭ 10 ; la projekto estis akceptita per granda plimulto de la ∼oj B; havi la ĉefan ~on Z (Vd TONO); infanoj k fiŝoj ~on ne havas Z (f. pp iu, kiu ne rajtas diskuti); propono akceptita ĉies~e, unu~e (per ĉiuj ~oj). 5 (G) Konjugacia formo montranta, ĉu la ago esprimata de la verbo estas farata aŭ ricevata de la subjekto : aktiva, pasiva ~o. ~a (Fon). Karakterizas konsonantojn, kies prononco estas akompanata per vibrado de l' ∼kordoj (b g d v z ĝ, kontraste kun la sen~aj : p k t f s ĉ c). Kp гопта, vasта. ~e. Uzante sian ~on: proklami ion ~e k skribe Z; legi ~e (prononcante la silabojn samtempe, kiam oni ilin legas). Kp buŝe, laŭte. ~(doni)1 (ntr). Esprimi sian opinion pri decido aŭ elekto: ~doni por la unua propono Z; ~i tiel, kiel oni trovas la plej utile por nia afero Z; jen la rezulto de la ~donado; ~donrajta ano. Кр ваlоті. ~kordo. Ĉiu el ambaŭ membranaj tendenoj de la gloto, per kies vibrado k streĉado produktiĝas la ~o.

vodevilo Z. Komedieto kun strofkantoj. *Vojo. 1 Spaco trairota por sin movi de unu loko al alia : la rektlinio estas la